

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: Kfv.IV.38.296/2019/6.

A tanács tagjai: . Patyi András a tanács elnöke, Dr. Dobó Viola előadó bíró, Dr. Varga Eszter bíró

A felperes: felperes neve
(....)

A felperes képviselője: Hári Ügyvédi Iroda
eljáró ügyvéd: Dr. Hári Tibor Tibor
(....)

Az alperes: Zala Megyei Kormányhivatal
(8900 Zalaegerszeg, Kosztolányi D. utca 10.)

Az alperes képviselője: -

A per tárgya: kiskorú örökbe fogadhatónak nyilvánítása tárgyában hozott határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős kelte és száma határozat: Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2019. szeptember 6-án kelt 11.K.27.309/2019/10. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 11.K.27.309/2019/10. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A 2016. augusztus 29-én született kk. ... (a továbbiakban: kiskorú) gyermeket a alperes

neve Zalaegerszegi Járási Hivatal (a továbbiakban: gyámhivatal) a 2016. december 27-én jogerőre emelkedett ZA-06C/GYH/406 -13/2016. számú határozatával nevelésbe vette, mellyel egyidejűleg a gyermek részére gyermekvédelmi gyámot rendelt ki, akit vagyongazdálkodási feladatok ellátásával bízott meg. A gyermek gondozási helyéül a Zala Megyei Gyermekvédelmi Központ és Területi Gyermekvédelmi Szakszolgálat nevelőszülői hálózatát, felperes nevelőszülőt jelölte ki. A kijelölés óta a kiskorú gyermeket a felperes gyermekvédelmi nevelőszülőként ellenszolgáltatás ellenében saját háztartásában neveli.

- [2] A gyámhivatal 2018. március 8-án a Zala Megyei Gyermekvédelmi Központ és Területi Szakszolgálat javaslata alapján eljárást indított a kiskorú örökbefogadhatónak nyilvánítása iránt, melynek eredményeként a 2018. június 15-én véglegessé vált ZA-05C/GYH/953-19/2018. számú határozattal a kiskorú gyermeket örökbe fogadhatónak nyilvánította. Erről a határozat egy példányának megküldésével értesítette a szülőt (ügygondnok útján), a Család- és Gyermekjóléti Központot, a gyermekvédelmi gyámot és a nevelőszülői hálózat működtetőjét.
- [3] A felperes jogi képviselője útján 2018. december 5-én kk. ... örökbefogadhatóvá nyilvánítási ügyében ügyféli jogállása megállapítását, egyidejűleg a ZA-05C/GYH/953-19/2018. számú határozat közlését kérte. Az első fokon eljáró gyámhivatal a 2018. december 14-én kelt ZA-05C/GYH/3736-6-/2018. számú végzésében a felperes ügyféli jogállása megállapítására irányuló kérelmét elutasította. Megállapította, hogy az örökbefogadhatónak nyilvánítás ügyében a nevelőszülő az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 10. § (1) bekezdése alapján nem minősül ügyfélnek, mivel a jogszabály egyik feltételének sem felel meg, a gyámhatóságokról, valamint a gyermekvédelmi és gyámügyi eljárásról szóló 149/1997. (IX. 10.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Gyer.) 7/A. § a) pont ad) alpontja alapján pedig akkor illetné meg az ügyféli jogállás, ha a gyermek vonatkozásában egyes gyámi feladatok ellátására is kirendelték volna. A Gyer. 37. § (1c) bekezdése nem a nevelőszülőt, hanem a gyermek gondozását biztosító intézményt nevesíti azon személyek és szervek között, akik részére az örökbefogadhatónak nyilvánítás iránti eljárás során született döntést közölni kell. A határozat az intézmény részére megküldésre került.
- [4] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2019. február 28-án kelt ZAC/100/00095-562019. számú végzésében az elsőfokú végzést helybenhagyta. Indokolása szerint az elsőfokú hatóság döntését a Gyer. 37. § (1c) bekezdésében meghatározottakkal jogszerűen közölte. Hangsúlyozta, hogy a gyermek nevelőszülői gondozása, nevelése elsősorban arra irányul, hogy a gyermek kiegyensúlyozottan fejlődjön és képes legyen integrálódni vérszerinti, vagy beilleszkedni az új, örökbefogadó családjába. Az örökbefogadhatónak nyilvánítás iránti eljárás célja a gyermek örökbefogadásának elősegítése, amennyiben arra reális esély van. A felperesnek nem fűződik közvetlen és nyilvánvaló érdekeltsége a gyermek örökbefogadhatónak nyilvánításához. A nevelőszülő alanya ugyan hatósági nyilvántartásnak és hatósági ellenőrzésnek, de ügyféli minősége csak az engedélyezés iránti, valamint működési engedélyének megfelelő tevékenység gyakorlásának ellenőrzésével kapcsolatosan folytatott eljárásokban áll fenn. Az Ákr-ben foglaltak vizsgálata nélkül akkor minősül ügyfélnek a nevelőszülő, amennyiben egyes gyámi feladatok ellátására gyámként kirendelik. Minderre figyelemmel megállapította az alperes, hogy a felperes a kiskorú örökbefogadhatónak nyilvánítási ügyében nem ügyfél, rá nézve a határozat rendelkezést nem tartalmazott, így a hozott döntést vele közölni nem kellett.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [5] A felperes keresetében az alperesi határozat megváltoztatását kérte akként, hogy ügyféli jogállása megállapítást nyerjen, másodlagosan kérte a határozat hatályon kívül helyezését és alperes új eljárásra kötelezését. Előadta, hogy a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 4:122. §-a szerinti gyermekvédelmi szülő, akinek feladatkörébe tartozó döntést hozott a gyámhatóság, ezért a Gyer. alapján ügyfélnek minősül. A Gyer. 37. § (1c) bekezdése nem nevesíti a nevelőszülőt, de azt előírja, hogy a határozatot a gyermek nevelését és gondozását biztosító intézménnyel is közölni kell. Utalt arra, hogy az általuk ellátott feladat között a különbség mindössze annyi, hogy a nevelőintézet esetében a gyermek gondozását az intézmény biztosítja az intézmény területén, nevelőszülő esetében pedig ugyanazt a tevékenységet magánházaiban egy magánszemély látja el. Álláspontja szerint a gyermeket csecsemőkora óta gondozó és nevelő szülőnek elemi és feltétlen köze van ahhoz, hogy a gyermek sorsa a továbbiakban hogyan alakul. Jelen esetben közte és a gyermek között szoros kötelék és ragaszkodás alakult ki, amit megszakítani nem szeretne. A gyermek neveléséről továbbra is gondoskodni kíván, a gyermeket örökbe fogadná. Erre figyelemmel az örökbe fogadhatónak nyilvánítás iránti eljárásban született döntés jogát és jogos érdekét érinti, melyek gyakorlásának lehetőségétől a gyámhatóság jogsértően fosztotta meg azzal, hogy nem ismerték el ügyfélként.

Az elsőfokú ítélet

- [6] Az elsőfokú bíróság a 2019. szeptember 6-án kelt ítéletével a felperes keresetét elutasította.
- [7] Hivatkozott az Ákr. 85. § (1) bekezdésére, mely szerint a határozatot a hatóság közli az ügyféllel, azzal, akire nézve az rendelkezést tartalmaz, valamint az ügyben eljáró szakhatósággal. Megállapította, hogy a felperes az ügyben eljáró szakhatóságként nem értelmezhető, továbbá az örökbefogadhatóságról rendelkező határozat felperesre nézve rendelkezést nem tartalmaz, így a felperessel akkor kellett volna közölni a határozatot, amennyiben ügyfélnek minősül. Erre figyelemmel az Ákr. 10. § (1) és (2) bekezdései alapján vizsgálta a bíróság a felperes ügyféli minőségét. Arra hivatkozott, hogy az Ákr. 10. § (1) bekezdése három ügyféli kategóriát határoz meg: vagy az ügyre vonatkozó közvetlen érintettségével összefüggő ügyféli minőséget, vagy második kategóriaként, amennyiben az adott eljárás hatósági nyilvántartással függ össze, ez esetben, akire nézve a nyilvántartás adatot tartalmaz, vagy amennyiben hatósági ellenőrzéssel függ össze az eljárás, akkor a hatósági ellenőrzéssel érintett természetes vagy jogi személyt, illetve szervezetet határozza meg ügyfélként. E jogszabályi rendelkezésből fakadóan az elsőfokú bíróság szerint a felperes kizárólag az első kategóriába tartozhat, ezért vizsgálta, hogy az ügy közvetlenül érinti-e a felperes nevelőszülő jogát vagy jogos érdekét.
- [8] E körben kiemelten vette figyelembe a nevelőszülőnél történő elhelyezése célját, a gyermek saját családjába történő visszagondozást, ha erre nincs lehetőség, úgy a megfelelő örökbefogadó szülő megtalálását. A felperes közvetlen érintettségét arra hivatkozással nem találta megállapíthatónak a bíróság, hogy a felperes örökbefogadás iránti kérelmet a közigazgatási cselekmény megvalósításának idejéig nem terjesztett elő. E vonatkozásban nem tartotta értékelhetőnek azt az érzelmi kötődést, amelyre a felperes hivatkozott, hiszen a közvetlen érintettségnek a nevelőszülő jogával, jogos érdekével összefüggésben kell fennállnia, ezért az Ákr. 10. § (1) bekezdése alapján a felperes ügyféli minőségét nem

állapította meg. Ugyanezen § (2) bekezdése alapján vizsgálta, hogy van-e olyan speciális jogszabályi rendelkezés, amely szerint felperes ügyfélnek minősül az örökbefogadhatóság megállapítására irányuló eljárásban. Megállapította, hogy a Gyer. 7/A. § a) pont ad) alpontja alapján a gyermekvédelmi nevelőszülő kizárólag azon feltétel teljesülése esetén minősül az Ákr-ben foglaltak vizsgálata nélkül ügyfélnek, amennyiben a nevelőszülő egyes gyámi feladatok ellátására gyámként kirendelésre kerül. Az eljárásban adat erre nézve nem merült fel, ezért a felperes e jogszabályi rendelkezés alapján sem minősülhetett ügyfélnek.

- [9] A bíróság hivatkozott továbbá arra, hogy a Gyer. 37. § (1c) bekezdésében felsorolt személyek között a nevelőszülő nem szerepel, ennél fogva a gyámhatóságnak a döntést e jogszabályi előírás alapján sem kellett közölnie a felperessel.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [10] A jogerős ítélettel szemben a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet annak hatályon kívül helyezése és a jogszabályoknak megfelelő határozat meghozatala iránt. Kérte, hogy a Kúria az alperes határozatát változtassa meg és állapítsa meg az ügyféli jogállását. Ennek hiányában másodlagosan kérte az alperesi határozat hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését.

- [11] Az alperes által megsértett jogszabályként hivatkozott a Gyer. 7/A §. a) pont ad) alpontjára, az Ákr. 10. § (1) bekezdésére és 85. § (1) bekezdésére, valamint a Ptk. 4:122. § (2) bekezdésére. E jogszabályi rendelkezésekkel összefüggésben lényegében a keresetlevelében kifejtett indokait ismételte meg. Vitatta az ítélet azon megállapítását, hogy közvetlen érintettsége nem állapítható meg. Sérelmezte, hogy a bíróság nem vette figyelembe, hogy a gyermeket a nevelőszülőn kívül valójában senki nem ismeri és nem is áll hozzá közel. A gyermek több mint két éve van a gondozásában és ez idő alatt olyan szoros kötelék és ragaszkodás alakult ki közöttük, amelyet nem szeretne megszakítani. A gyermeket örökbe kívánja fogadni, ezért az örökbefogadhatónak nyilvánítás iránti eljárásban született határozat jogát és jogos érdekét érinti.

- [12] Álláspontja szerint ügyféli jogállása az Ákr. 10. § (1) bekezdése alapján azon okból is megállapítható, hogy nevelőszülőként hatósági gyámhatósági nyilvántartásban szerepel, nevelőszülői feladatának ellátását folyamatosan ellenőrzik. Erre tekintettel nem megalapozott az ítélet indokolásának azon megállapítása, hogy a felperes kizárólag az ügyre vonatkozó közvetlen érintettséggel összefüggő ügyféli kategóriába tartozik.

- [13] Fenntartotta továbbá azon kereseti hivatkozását, hogy a Gyer. alapján is megállapítható ügyféli minősége, mert a Ptk. 4:122. § (2) bekezdése szerinti gyermekvédelmi nevelőszülő feladatkörébe tartozó döntést hozott a gyámhatóság. Véleménye szerint nincs alapja a nevelőszülő és a gyermek nevelését és gondozását biztosító intézmény közötti különbségtételnek a Gyer. 37. § (1c) bekezdése alkalmazása során.

- [14] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet az ügyben nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [15] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

- [16] A Kúria előjáróban rögzíti, hogy a jogerős ítélet felülvizsgálata a Kp. 115. § (1) bekezdése alapján csak jogszabálysértésre hivatkozással kérhető. A felülvizsgálati eljárás, mint rendkívüli jogorvoslat tárgya a bíróság jogerős ítélete, ezért a felülvizsgálati kérelemben nem az alperes, hanem a bíróság által megsértett jogszabályokat kell megjelölni. A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő félnek a jogerős ítéletben foglalt megállapításokhoz képest kell megjelölnie olyan jogszabályhelyet, amelyet a bíróság a rá vonatkozó eljárási rendben megsértett. A felperes felülvizsgálati kérelme e törvényi elvárásnak nem felelt meg, de figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság döntése ugyanazon jogszabályhelyeken alapul, mint az alperes határozata, a felülvizsgálati kérelem érdemben elbírálható volt.
- [17] A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az ügyben irányadó tényállás kapcsán felmerült jogkérdésben az ide vonatkozó jogszabályi rendelkezések helyes értelmezésével és alkalmazásával érdemben helytálló következtetéseket vont le, az ítéletben kifejtett jogi érveivel a Kúria egyetért. A felülvizsgálati kérelem vonatkozásában az alábbiakat emeli ki.
- [18] Az Ákr. 10. § (1) bekezdése a jogviszony szerinti, az Ákr. 10. § (2) bekezdése a jogszabály szerinti ügyfélfogalmat határozza meg. Az Ákr. 10. § (1) bekezdése szerinti általános ügyfélfogalom az érintett jogának vagy jogos érdekének érintettségét szabja feltételül. ["ügyfél az a természetes vagy jogi személy, egyéb szervezet, akinek (amelynek) jogát vagy jogos érdekét az ügy közvetlenül érinti, akire (amelyre) nézve a hatósági nyilvántartás adatot tartalmaz, vagy akit (amelyet) hatósági ellenőrzés alá vontak."] A jogos érdek akkor áll fenn, amikor az ügyben érintett személynek érdeke fűződik ahhoz, hogy másra vonatkozó jog vagy kötelezettség megállapítása megtörténik-e, illetve milyen tartalommal. (Legf. Bír. Kpkf. VI.37.210/2000/2.) Az egységes bírói gyakorlat alapján mindig az ügy konkrét körülményei döntenek el, hogy egy adott eljárásban ki minősül ügyfélnek. (Legf. Bír. Kfv. II.39.116/2007/10.) A Kúria az Ákr. 10. §-át is értelmező 2/2017 KMK véleményében kiemelte, hogy a jogviszonyon alapuló ügyféli minőség esetében a félnek kell bizonyítania, hogy a hatóság döntése jogát vagy jogos érdekét érinti, mely kérdésben a hatóságnak döntési, mérlegelési kompetenciája van.
- [19] A gyermek örökbefogadhatónak nyilvánítása iránti eljárásban hozott döntés nem a felperesre vonatkozott, nevelőszülői feladatához kapcsolódó jogot vagy kötelezettséget nem állapított meg. A gyámhatóság döntésével a felperes gondozásában lévő kiskorú lehetőségei, kilátásai változtak meg számára előnyösen az által, hogy lehetőség mutatkozott a megfelelő örökbefogadó szülő megtalálására. A felperes közvetlen érdekeltségét a gyermek sorsának további alakulásában, a nevelés időtartama alatt kialakult szoros érzelmi kötelék fenntartásában és a gyermek örökbefogadási szándékában jelölte meg. Ezzel összefüggésben megalapozottan jutott az alperes és az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a felperes nevelőszülőnek közvetlen és nyilvánvaló érdekeltsége nem állapítható meg, feladatát az örökbefogadhatónak nyilvánítás iránti eljárás közvetlenül nem érintette, hiszen a nevelőszülői gondozás, nevelés elsősorban arra irányul, hogy biztosítsa a gyermek kiegyensúlyozott fejlődését arra az időszakra, amíg az a nevelőszülői hálózatot működtető területi gyermekvédelmi szakszolgálat véleménye szerint szükséges. Jogos és nyilvánvaló érdekeltség a gyermek és a vérszerinti szülő vonatkozásában áll fenn. Helytállóan mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy a felperes közvetlen érintettségét az örökbefogadási szándék sem alapozza meg erre irányuló kérelem előterjesztésének hiányában.
- [20] Oszítja a Kúria a jogerős ítéletben kifejtett azon jogi álláspontot is, hogy a jogviszony

szerinti ügyféli minőséget nem alapozza meg annak ténye, hogy a felperes a nevelőszülőkről vezetett gyámhatósági nyilvántartásban szerepel és nevelőszülői feladatait hatósági kontroll alatt látja el, mivel az adott eljárás tárgya nem hatósági nyilvántartással, illetve nem a felperes nevelőszülői tevékenységének hatósági ellenőrzésével függ össze. E jogértelmezés helyességét támasztja alá az Ákr. 10. § (1) bekezdésének megfogalmazása, mely külön nevesíti a hatósági nyilvántartásban szereplő, valamint a hatósági ellenőrzés alá vont személy ügyféli minőségét.

[21] Az Ákr. 10. § (2) bekezdése alapján törvény vagy kormányrendelet meghatározott ügyfajtában megállapíthatja azon személyek és szervezetek körét, akik (amelyek) jogszabály erejénél fogva ügyfélnek minősülnek. A jogszabályon alapuló ügyféli minőség nem igényel további bizonyítást arra vonatkozóan, hogy a hatóság döntése jogot vagy jogos érdeket közvetlenül érint-e.

[22] Az örökbefogadhatónak nyilvánítás iránti eljárásokban a Gyer. mint ágazati speciális jogszabály tartalmaz erre vonatkozó rendelkezést. A 7/A. §-a taxatíve nevesíti azokat a személyeket, akik a gyermekvédelmi gondoskodás keretébe tartozó egyes eljárásokban az Ákr-ben foglaltak vizsgálata nélkül ügyfélnek minősülnek. Az a) pont alá tartozó személyeket ügyféli jogállás csak akkor illeti meg, amennyiben a gyámhatóság a feladatkörükbe tartozó döntést hoz. Az ad) pontban szereplő nevelőszülő vonatkozásában további feltétel, ha feleljen meg a Ptk. 4: 122. § (2) bekezdése szerinti gyermekvédelmi nevelőszülő fogalmi meghatározásának, valamint a gyámhatóság egyes gyámi feladatok ellátására rendelje ki. E kettős feltételnek egyidejűleg kell fennállnia ahhoz, hogy az eljárásban a nevelőszülő a jogszabály erejénél fogva ügyfélnek minősüljön. Önmagában tehát az a körülmény a felperes megfelel a gyermekvédelmi nevelőszülő törvényi definíciójának, ügyféli jogállását nem teremtette meg a gyermek örökbefogadhatónak nyilvánítása iránti eljárásban, mert a rendelkezésre álló adatok alapján a gyámi feladatok ellátásával a gyámhatóság nem felperest, hanem más személyt bízott meg.

[23] Az örökbefogadhatónak nyilvánítás és az annak meghosszabbítása iránti eljárás kérelemre vagy hivatalból is lefolytatható. Kérelem előterjesztésére kizárólag a nevelésbe vett gyermek gyermekvédelmi gyámja jogosult. A hivatalból induló eljárást a gyermekvédelmi szakszolgálat, a gyermeket gondozó intézmény vagy a gyermekjogi képviselő is kezdeményezheti az örökbefogadhatóvá nyilvánítás iránti eljárás lefolytatására illetékes gyámhivatalnál. [Gyer. 37. § (1a) bekezdés]

[24] A Gyer. nem csak a kérelem előterjesztésére, illetve eljárás kezdeményezésére jogosultakat, hanem a 37. § (1c) bekezdésében azokat a személyeket is felsorolja, akikkel a hatóság közli a döntését. Azt a felperes sem kívánta vitatni felülvizsgálati kérelmében, hogy a felsorolásban a nevelőszülő nem szerepel, azon jogértelmezését pedig, hogy a nevelőszülő egy tekintet alá esne a 37. § (1c) bekezdésében nevesített gyermeket gondozó intézménnyel, jogszabályi hivatkozással nem támasztotta alá. Mivel a döntést a nevelőszülői hálózatot működtető területi szakszolgálattal is közölni kell, az örökbefogadhatónak nyilvánítás tényéről a működtetővel foglalkoztatási jogviszonyban álló nevelőszülő is értesül, de önálló jogosítványokkal az eljárásban csak abban az esetben rendelkezik, ha gyámi feladatokat is ellát.

[25] A fentiek alapján a Kúria megállapította, hogy az alperes nem sértette meg az Ákr. 85. § (1) bekezdését, amikor a határozat kézbesítését az ügyféli jogállás hiányában

megtagadta. A felperes a felülvizsgálati eljárásban sem tudott olyan jogi érveket felsorakoztatnia, amely alátámasztotta volna az alperes és az elsőfokú bíróság jogszabálysértő eljárását, ezért a Kúria a Kp. 121. § (2) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Az döntés elvi tartalma

[26] *A gyermek örökbefogadhatónak nyilvánítása iránti eljárásban a gyermekvédelmi nevelőszülőt jogszabályon alapuló ügyféli jogállás akkor illeti meg, ha a gyámhatóság gyámi feladatok ellátására is kirendelte. Az eljárásban való közvetlen érintettségét a gyermekhez fűződő érzelmi kötődése önmagában nem alapozza meg, ezért az Ákr. 10. § (1) bekezdése alapján sem minősül ügyfélnek.*

Záró rész

[27] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 107. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el, mert a felek tárgyalás tartását nem kérték és azt a Kúria sem tartotta szükségesnek az ügyben.

[28] A Kp. 35. § (1) bekezdése értelmében alkalmazandó, polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 81. § (5) bekezdése szerint a jogi képviselővel eljáró fél a perköltségét kizárólag jogszabályban meghatározott költségjegyzék előterjesztése útján számíthatja fel. A pernyertes alperes a felülvizsgálati eljárás során költségjegyzéket nem terjesztett elő, ezért a Kúria a perköltség viselésről nem rendelkezett.

[29] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 50. § (1) bekezdése szerinti mértékű, a 39. § (3) bekezdés d) pontja alapján számított és a 62. § (1) bekezdés h) pontja alapján feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket - figyelembe véve a Kp. 35. §-a alapján alkalmazandó Pp. 102 § (1) bekezdését is - a pervesztesnek minősülő felperes viseli.

[30] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2020. június 30.

Dr. Patyi András sk. a tanács elnöke, Dr. Dobó Viola sk. előadó bíró, Dr. Varga Eszter sk. bíró

